

קבץ
ליראה את ה' שולאן דוד עבד ה' א' ה יוד הה וו הה אל אדני
ועתה יכוין לחזיר סמומין לנסי' לפונה שטנו למי' צ' דתבונה

אהיה
יהוה
אלהים

אהיהוהו
יהוהוהו
אלהים

אהיה
יהוה
אלהים

לחמי' בגי' דפי' לנסי' דפי' ו'ק דב' דמי' ודב' דב' דמי' דקמנה לכסר דמו'צ' [וכתב] לנסי' לניס
דנסי'. (ולציוורים שמוכס)

יכוין לחזיר סמומין ל'מ לפונה שטנו למי' עם סגמתי' ומקופי'

ל"מ דתבונה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה. אלהי הא יוד הא.

אלף למד פא. הא אלף. יוד ואו דלת. הא אלף.

לחמי' בגי' דפי' דכפ"ל ומג"ס דפי' ו'ק דב' דמי' ודב' דב' דמי' דמו'צ' [וכתב] לנסי' לניס
גם יכוין לחזיר סמומין ל' לאכא שטנה למי'

צ' דאבא

אהיה
יהוה

אהיהוהו
יהוהוהו

אהיה
יהוה

שין דלת יוד

לחמי' בגי' דפי' לנסי' דפי' ו'ק דמי' דמי' דמי' דקמנה לכסר דמו'צ' [וכתב] לנסי' לניס
ד"ו

ליראה את
גם יכוין לסגמ
לנסי' דמומין
דפי' אהיה ומקורו

אה
יה
אה
יה

לחמי' בגי' דפי'
ועתה יכוין לכ
דמו'צ' |
ודב' עס סמו

אה
יה
אה
יה

מ"ב מתי' דכפ
יוד הי
יוד הי
יוד הא
יוד הה

לחמי' בגי' ד

לפי
ג כלי
יוד הי
יהוה
יוד הה

קיא

פרשת העקידה

2

ליראה את ה' שולחן דוד עבד ה' א' ה יוד הה וו הה אל אדני

טק' דז"ח וְהֵעִיר אֶת-הַעֲצִים וְהֵעִיד אֶת-יִצְחָק בְּנֵי הַמִּטְחָן חַת בְּנִיבֹת חַת בְּנִיבֹת

וַיֵּשֶׁם אוֹתוֹ עַל-הַפְּזוּפֹה מִפְּעֵל לְעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אֲבָרָהָם

אֶת-יִזְרָח וַיִּקְחוּ אֶת-הַפְּזוּפֹה לְשִׁוּט אֶת-בְּנֵי לַוְנִית חַת בְּנֵי

שָׂרָא טוֹקֵף בְּנִיבֹת לַמִּטְחָן: וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מִלְאָךְ יִקְוֹהֵם יִאֱהַד וַיְנַוְהֵי

מִן-הַשְּׂמִימִים וַיֹּאמֶר אֲבָרָהָם | חֲסִדִים לְבַד אֲבָרָהָם חֲסִדִים כְּלוּלִים עִם

בְּנִיבֹת וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשֻׁלֹּז יִדְךָ אֶל-דַּבְּעֵר

וְאֶל-תַּעֲשֵׂי לֹךְ מֵאֲוָמָה מוֹס כִּי עַל יָדְךָ יִמְחַק חֶסֶד בְּלִי שְׂתוּלֵאנִי כִּי | עֲתָה

לְדַעֲתִי כִּי-יִרְאֶה אֱלֹהִים שָׂסָם בְּנִיבֹת שְׂתוּיִחְמוּ וְנִחְמְדוּ עִמָּךְ אֲתָה שָׂסָם

וַיִּשְׂא אֲבָרָהָם אֶת-עֵלְיָבִי חֲמוּסִים וְלֹא זָשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֵי אֶת-יִזְרָח מִפְּנֵי:

וְהָיָה וְהִנֵּה-אֵלֶיךָ יִסוּד לְבֹט אֶלְךָ הִי יוֹד הִי

בְּנִיבֹת וְחַת גִּי מִיֵּץ אוֹתוֹת דַּפְּטוֹ וְחַת יוֹד וַיִּזְרַח דַּלְתִּי הִי יוֹד.

וְחַת דַּלְתִּי הִי יוֹד. אֶלְךָ הִי יוֹד הִי יוֹד וְחַת דַּלְתִּי הִי יוֹד.

אֲזָר נִצְוֹה בַּסֶּבֶךְ גִּי בִי מִיֵּץ אוֹתוֹת דַּפְּטוֹ וְחַת דַּלְתִּי דַּסְמִיֵּץ וְחַתִּי.

אֶלְךָ הִי יוֹד הִי. אֶלְךָ הִי יוֹד הִי. אֶלְךָ לְמַד פֶּאֶה הִי יוֹד, יוֹד וַיִּזְרַח דַּלְתִּי הִי יוֹד.

בְּקָרְבֵנוּ מִיֵּץ וְחַת אֲבָרָהָם וַיִּקְחוּ אֶת-הָאֵל וַיַּעֲלֵהוּ לַאֲזֵל לַמִּטְחָן

לְשׂוֹרְטוֹ לַעֲלָה יִסוּד דַּלְתִּי שָׂסָה וְחַתוֹ חֲמוּסִים בִּי תַזְזוֹת בְּנֵי שָׂסָה בְּנִיבֹת שְׂתוּיִחְמוּ

וְחַת חֲמוּסִים לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה

לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה

לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה

לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה לַעֲלָה

יו היה אל אדני

היו לאור חסדיו בלוח

הקרים יסוד אשר

אל אל אל אל אל

מרוז להכניע סקלפות

הו המבקע עצמי

וייני הההההה.

בלום השלישי

מרוזק כחוק גי

זה עם-הזמור

ויד חסדיו ונשוכה

שם על-יצחק

וילכו שניהם

ז אביו ויאמר

מוכן להסכל עם בני

והנה השנה

רבים בעלונה בהמקום

כי ריב הבל וילכו

אז אל-המקום

ום את-הפזו פזו